

The Greek Review of Social Research

Vol 4 (1970)

4-5

Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom

Ειρήνη Κορρέ

doi: [10.12681/grsr.518](https://doi.org/10.12681/grsr.518)

Copyright © 1970, Ειρήνη Κορρέ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Korré E. (1970). Juvenile offenders before the courts, υπό Max Grunhui, The young delinquent, υπό Sir Cyril Burt, Young offenders, υπό A.M. Carr-Saunders, Unraveling juvenile delinquency, υπό Sheldon and Eleanor Glueck, The young delinquent in his social setting, υπό Thom. *The Greek Review of Social Research*, 4, 275–276. <https://doi.org/10.12681/grsr.518>

ήδη και εις τὴν ἐποχὴν τοῦ Βυζαντίου «τὴν ἀπρόσωπον τάσιν τῆς κοινοβιακῆς ἐξισοπέδοσως τῶν πιστῶν», ἐνθ' αἱ νεοελληνικαὶ κινήσεις (...) ἤσαν κοινοπραξίαι στρατευομένης» (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, «Κοινωνιολογία καὶ φιλοσοφία τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ», Ἐπιθεωρήσεις Κοινωνικῶν Ἐρευνῶν, τεύχος 2-3, σσ. 81-2). Καὶ ὅταν ὁ συγγραφεὺς προτείνει νὰ ἀποκαταστήσωμεν εἰς τὴν χώραν μᾶς καὶ δὴ εἰς τὸν χρόνον τῆς οικονομίας τοῦ πνεύματος τοῦ κοινοτισμοῦ, διὰ τῆς Συμμετοχῆς» (σ. 205), ἐνθυμούμεθα πάλιν τὸν κ. Τσάκωνα, ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἐτη τονίζει ὅτι «ὁ Νεοελληνικὸς κόσμος μόνον διὰ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν παράδοσιν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν ὁμαλὴν τάξιν». (Αἰμ. Γρ. Τσάκωνα, Προβλήματα Ἑλληνικότητος, (κείμενα δημοσιευθέντα περιοδικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν), Ἀθήναι 1970, σ. 32).

Π. Α. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Διοίκηση, ὑπὸ Χριστοῦ Κ. Μιχάλου, ἔκδοσις Gutenberg, Ἀθήναι 1969.

Κατὰ περισσότερον ἀπὸ μία ἄλλη παρουσίασις βιβλίου δὴ ἤθελα νὰ εἶναι αὐτὸ τὸ σημεῖωμά. Καὶ τοῦτο διότι πάλαι ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ συνθέσω μίαν κάπως ἐκτενῆ μελέτην περὶ γραφειοκρατίας, παρακινουμένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ ταιμασιῶν τὰς ὅποιας μὴ προσέφερον ὀριζόμενοι ὑπὸ κροῦ τῆς. Ἀνεύρον λοιπὸν εἰς τὴν οικογενειακὴν βιβλιοθήκην τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Χρ. Μιχάλου Ἡ Διοίκησης, προτιθέμενος νὰ τὸ χρησιμοποιήσω ὡς βιβλιογραφικὸν βοήθημα. Μετὰ τὰς πρῶτας σελίδας ὅμως ἀνέλθθημεν ἐν μεγάλῃ ἡν χαρᾷ ἐν τῇ μελέτῃ «πειρὴ γραφειοκρατίας» εἶεν ἡδη γραφῆ, καὶ μάλιστα ὅπως τὴν ἀνερευνημένην ἐγὼ: Μελέτη «κατὰ γραφειοκρατίας». Τοῦτο πιστεύω ὅτι δικαιολογεῖ τὸν ἐνθουσιασμόν μὴ τὸν ὀποιον παρουσιάσῃ τὴν Διοίκησην.

Ἡ καλύτερη παρουσίασις τοῦ βιβλίου θὰ ἦτο ἡ ἀντιγραφή του. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι ὅσον συμπεπυκνωμένη ἡ ὁδία, ὅπως περαιτέρω συμπύκνωσις δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Ἄντ' αὐτοῦ, παραυλοῦσθ' ἰμόνον: «...Ἀμετρίτητος εἰς τὰς Διοικητικὰς μελέται. Πάσχυον ὅμως ὅλοι ἀπὸ τὸ ἴδιο ἐλλόττωμα τὴν κατατρίβην εἰς τὰς θεωρίας. Φυσικὰ ἀπαράτητος ὁ ὀρισμὸς. Καὶ αἱ ἀναλύσεις. Καὶ αἱ τοποθετήσεις. Καὶ τὸν κκεκῶνα τὸν, ὅμως, καταποντίζεται, συχνὰ, ἡ ὁδία...»

Ἀκολουθεῖ μία γλαφυρὰ ἱστορικὴ ἀνάλυσις τῆς διοικήσεως καὶ τῆς σταμίας ἀεὶ φῆς τῆς, τῆς γραφειοκρατίας, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐκ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ἐντέθεν.

Ἀνακαλύπτωμεν ἐν συνεχείᾳ, μαζὶ μὴ ἐν τῷ συγγραφέα, ὅτι τὸ πρόβλημα εἶναι πάντοτε ἐν:

«...Τὸ χερότερον εἶναι ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσις ἐβάρυνε, κυρίως, ἐπὶ τῆς ποιότητος. Ἐδῶ ἐγκτεται καὶ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς κακοδομίας, εἰς τὴν ὅποιαν περιήχηθ' ἡ Διοίκησης...» Καὶ ἐξ ἄλλου,

ἡ ἀξίωσις τοῦ λαοῦ εἶναι ἡ δικαία ἀμερόληπτος, ταχία καὶ θετικὴ ἱκανοποίησις τῶν ὑποθέσεων του, αἱ ὅποια, εἰτε ἤθικου, εἰτε οικονομικοῦ ἐνδιαφέροντος, εἶναι, πάντως, σημαντικαὶ διὰ τὴν ζῶην. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ ἰαδιόητος ἐπιείκεια εἰς τὴν στελέχων τῆς Διοικήσεως καθίσταται αὐτομάτως σκληρότης ἐναντίον τοῦ λαοῦ... Ἐτεῖ ἐργεταί εἰς τὴν σκένιν ἐκείνη ἡ μείστις παρατηρητικότητος κρίσις τοῦ Σοπενγῶουερ, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡ ἔμφωτος ἱκανότης δύναται, σχεδόν, νὰ ἀντισταθμίσῃ τὴν ἑλλειψιν μορφώσεως. Ἀλλὰ καμία πνευματικὴ μόρφωσις δὲν δύναται νὰ ἀναληρῶσῃ τὴν ἑλλειψιν ἐμφῶτος ἱκανότητος...»

Προχρὸρ κάπως ταχύτερον, ἀπαριθμῶν τοὺς τίτλους τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ κέντρον βάρους τοῦ βιβλίου: «Ἀντικεινωτικὴ νοοτροπία», «Ἀναξιόπιστος», «Ἐνοχος λοιπὸν», «Νομοθετικὸς λαβύρινθος» [περὶ αὐτοῦ πλέον!], «Ἡ παράδοσις», «Παγκόσμιον τὸ πρόβλημα», «Ἡ ἑλληνικὴ εἰκὼν», «Ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς», «Τεράστιον ἱστορικὸν ἔργον», «Αἰρίζεται τῆς κακοδομίας», «Τὸ ρωσφετ», «Ἡ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν πολιτικὴν», «Ἡ γραφειοκρατία».

Σταυροῦσθ' ἰμόν:

«...ἴστεροτοῦ, ὀλονέν καὶ περισσότερον, ὁ μηχανισμὸς τῆς γραφειοκρατίας. Ὁ πολυλοπὸς αὐτῆς ἡπλοτοῦ μὲ σταθερὰς ἐπεκτατικὴν δύναμιν. Καὶ περιέφυγγε μὴ προτοσαν παραλυτικὴν δύναμιν ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Διοικήσεως...»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ διήγημα Ὁ κῆριος Τημητάρχης τοῦ Ζαχαρία Παπαντωνίου:

«...Ὁ κ. Τημητάρχης μαινοῖντας τὸ γραφεῖο τὸν βῆκε μέσα τὸν λαμπρὸ ἥλιον νὰ τὸν κρατῆται εἰς ἀναφορὰς, τίς ὑπογραφεὶ καὶ τίς ἀναβολέει... Τρέμου τὴν ὑπογραφήν του. Ὁ τελευταῖος γραφίσις τῆς ἐπαρχίας τὸν νοιθεῖ. Οἱ πῖο δυνατοὶ τὸν πολιτευόμενοι ἔχου τὴν ἀνάγκη του καὶ τὸν κολεκτοῦσαν. Ὁ Ὑπουργὸς ὁ ἴδιος εἶναι μελαετόλακτος μαζὶ του ὅπ τὸν φόβου μῆπος τοῦ καταφέρει καμμιὰ σιγανὴ γραφειοκρατικὴ μαχαίρια, τέτοιος ποῦ εἶναι, ἠνευος σάν βαθὺ ποτάμι, ἄμυλτος σάν πηγάδι, κύτοχος τῆς Ὑπηρεσίας, μοναδικὸς γὰ λῦσις καὶ περιπλοκέει... Οἱ ἄκελοι. Νὰ τὸς ἀνοίγῃ! Νὰ τὸς διαβάξῃ!... νὰ περιμένουν τὸ νῆμα του... Ἀπειρε ὑποθέσεις νὰ σταματοῦν ἐκεῖ καὶ νὰ ὀρμίζουον ἀργά, σάν τὰ φροῦτα στὸν ἥλιον... Ἡ εὐτυχία τῆς ἀναβολῆς...»

«Ὁ ἥλιος χυθόταν τόσο ἠδονικά στους φακέλους καὶ στοὺς κώδικας, ποῦ ὁ Τημητάρχης ἐνοῖσσε νὰ τὸν κυριεῖαι ἀκράτητο συναίσθημα παντοδυναμίας. Ἐκεῖνο τὸ πρῶτ' ἠμῶρησε κάποιον γελοῖον, ἀποφάσισε τὴν στασιμότητα τοῦ Κουτσοπέτρον, ἐματῶισσε δύο χρήσιμα ἕγγρα ὀδοποιίας, εἰτε «βῶδον» τὸν κλητῆρα, ἔβρισε ἕνα γραφεῖο, καί, ὅταν πῆγε γὰ εἰρήσιν στὸν Ὑπουργὸ, τὸ ἀναποδογῆρισε δύο σπουδαῖατα νομοσχέδια, ποῦ εἶχε σχεδίασει, ἐπειδὴ τὸν τρώμαξε μὲ τὴν χρονολογία, τὰ ἄθρα καὶ τὰ νοῦμερα, ποῦ

ἐβγαλε μέσα ἀπὸ τὰ χίλια συρταράκια τῆς μνήμης του. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ἐνοῖσσε τόσο πολὺ πὸς εἶναι ἀπαράτητος». Συνεχίζῃ ἀπαριθμῶν τίτλους κεφαλαίων: «Γραφειοκρατικὴ τυραννία», «Ὁ συγκεντροποιησμός», «Διὰ τὸν ἐντυπώσεως», «Ἡ Ἐβκόλος Ἄσπερ», «Αἱ συμβουλευτικὰ ἐπιτροπαῖ», «Ἡ διαδικασίᾳ» [μία παρένθεσις: ὁ σκοπὸς ἀμῶζει τὰ μέσα, ἐρ' ὅσον, ὅμως, τὰ μέσα δὲν σπῖλάνον τὸν σκοπὸν: αὐτὸ εἶναι τὸ πῆρες διάγραμμα γνωστοῦ τάγματος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας: ἡ ἀπέραντη ὅμως διαδικασίᾳ (μέσον) σπῖλῶνει τὸν σκοπὸν (εὐρυθμὸς λειτουργία τοῦ Κράτους) διότι ἐν ὀνόματι τῆς (τῆς διαδικασίας) ταλαιπωροῦνται τὸσον οἱ πολῖται ὅσον καὶ τὸ Κράτος], «Ἡ πολυνομία», «Οἱ ἐπιστιμωμενοι», «Ἡ ἀναδιοργάνωσις», «Παρεξήγησις τοῦ μύχθου», «Ὁ Τσῶρτσιλ ἐξηγή», «Πραγματικὴ εἰσβολή», «Αἱ ἀρμοδιότητες», «Ἀνάγκη συντονισμοῦ», «Νέοι στόχοι, νέες ἐλπίδες».

Ἐναῖ ἀκόμη αὐτοῦτον τίτλου τοῦ βιβλίου ἐπιτρέπαται νὰ παραθέσῃ:

«Ὁ Τσῶρτσιλ... ἐδίδακεν ὅτι ἡ ἐργασία γραφείου δὲν εἶναι ἐργασία ἀποθήρασις. Καὶ συνεπὸς δὲν ἐνδιαφερόμεν οἱ ἄρες ἀλλὰ τὸ ἔργον. Φυσικὰ, λέγει ὁ συγγραφεὺς, ὑπάρχου καὶ λόγοι συντρέχοντες εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ἐργασίας. Ἀλλὰ... καὶ δὲν εἶναι, ἐπίσης, ἐπιτετραμένον τὸ κριτήριον [τοῦ χρόνου] διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τὴν ἡθικὴν ἱκανοποίησιν του καὶ ἐντέθεν διὰ τὴν συμπεριφορὰν καὶ ὀδιστικὴν ὑπηρεσίαν του πρὸς τὸν πολίτην, νὰ ἐγκτεται μόνον εἰς τὴν διάρκειαν καθηλῶσεως του εἰς τὸ γραφεῖον... Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως βαπτικῆ εἶναι ἡ τοιάτη μορφή ἐργασίας. Ὀδηγεῖ εἰς μαρμαρὸν νυχῆς καὶ εἰς ἐξασθένειαν βιολογικὴν. Καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις ἀποβαίνει πολλὰ πῆ...»

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Μιχάλου διακατέχεται ἀπὸ δύο ἀρχάς: ἡ μία ἐκφράζεται ρητῶς, εἶναι ἡ πρώτη πρότασις τοῦ προλόγου, «Ἡ διοικητικὴ μεταρρυθμίσις, μὲ λογικὴν ἀξιολόγησιν, προβαδίζει πῶς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως», ἡ δεύτερα ἀρχὴ εἶναι τὸ ἑλληνικὸν ρητόν: «Ὅκ ἐν τῷ πολῷ τὸ εὐ ἄλλὰ ἐν τῷ εὐ τὸ πολῷ».

Μία διαπίστωσις καὶ μία εὐχὴ, ἀντὶ συγγραρητήριον πρὸς τὸν συγγραφέα: Μέσα εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου εὐρίσκει καὶ πολλὰς ἐμπειρίας, προσωπικὰ καὶ γνωστῶν τὸν προσώπων. Ἀυτῆ ἡ διαπίστωσις. Ἀυτῆρα. Καὶ ἡ εὐχὴ, τὴν ὅποιαν μοιραζόμεθα μὴ τὸν συγγραφέα πολλοὶ Ἑλληνας: νὰ παραμείνῃ ἰστορία ἡ περιγραφομένη εἰς τὴν Διοίκησην κατὰστασις. Τότε ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου δὴ ἔχη ἐπιτευχθῇ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίου σκοπός.

Γ. Θ. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ

Ἀφορμὴν εἰς τὴν πρόθεσιν συνοπτικῆς παρουσιάσεως τῶν βιβλίων τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν ἔδωκεν ἡ μελέτη τῆς βιβλιογραφίας εἰς τὰ πλαίσια ἐρεῖνης ἡ ὅποια διεξάγεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Κοινο-

νικὸν Ἑρευνῶν με θέμα «Ἐγκληματικότης ἀνηλίκων».

Τὰ βιβλία αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς ἐρεῦνας καὶ θεωρίας ἐπὶ τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, εἰς τὴν μελέτην καὶ κριτικὴν τῶν περιεχομένων τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν τῶν ἐρευνῶν, εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν μεθόδων μεταχειρίσεως τῶν ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν σωφρονιστικῶν καὶ θεραπευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἀνήλικοι αὐτοὶ προσάγονται.

Juvenile Offenders before the Courts, ὑπὸ Max Grünhut, Oxford Clarendon Press, 1956.

Λειτουργία τῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ. Τρόπος μεταχειρίσεως τῶν προσαγομένων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων κατὰ ἀδικήματα, φύλον, ἡλικίαν καὶ περιοχὴν κατὰ τὴν προπολεμικὴν καὶ μεταπολεμικὴν περίοδον. Ἀποτελεσματικότης τῶν λαμβανόμενων ὑπὲρ τῶν ἀνηλίκων σωφρονιστικῶν ἢ θεραπευτικῶν μέτρων. Κριτικὴ τῶν ἐγκληματολογικῶν στατιστικῶν καὶ συσχέτισις αὐτῶν μετὰ τὴν κοινωνικὴν δομὴν ἐκάστης περιοχῆς, τὰς στάσεις τῶν κατοικῶν καὶ τῆς ἀστυνομίας.

The Young Delinquent, ὑπὸ Sir Cyril Burt, University of London Press.

Μελέτη 197 περιπτώσεων ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν (123 ἀγοριῶν, 74 κοριθίσσων) εἰς περίοδον 10 ἐτῶν. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἐκ 450 μαθητῶν τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς τάξεως μετὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκληματίαν.

Μέθοδος: Διερεύνησις τῆς κληρονομικότητος, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἐννοιαφορώντων, συνηθειῶν, ἰκανοτήτων καὶ συναισθημάτων τῶν νέων τῶν δύο ομάδων διὰ τὴν ἐξέρευσιν τῶν αἰτίων τῆς ἐγκληματικότητος.

Πόρῳμα: Πολλὰπλᾶ τὰ αἰτία τῆς ἐγκληματικότητος. Ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος, οἱ τοῦ οικογενειακοῦ εὐρέθησαν πολὺ σπουδαιότεροι αὐτῶν τοῦ ἐξωοικογενειακοῦ. Ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς οικογενείας ἐνεφανίσθη ὀλιγώτερον ἀποφασιστικὴ διὰ τὴν ἐγκληματικότητα συγκρινομένη μετὰ τὴν ἡθικὴν ὑπόστασιν τῆς οικογενείας καὶ τὴν ἐλλειψὴν πειθαρχίας. Αἱ φυσικὰ ἀνομαλίας παρουσιάζονται ὀλιγώτερον σημαντικαί διὰ τὴν ἐγκληματικότητα (κατὰ 50% περίπου) τῶν παραγόντων τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τῶν ἀνηλίκων.

Young Offenders, ὑπὸ A.M. Carr-Saunders, Hermann Mannheim, E. C. Rhodes, Cambridge University Press, 1942.

Περὶ τῆς τῶν κυριωτέρων ἐρευνῶν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν αἰτίων τῆς νεανικῆς ἐγκληματικότητος. Περιεχομένων τῶν στατιστικῶν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων εἰς Ἀγγλίαν. Μελέτῃ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος 1.000 νέων τοῦ Λονδίνου καὶ ἰσαριθμῶν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας, προσαχθέντων εἰς δικαστήρια ἀνηλίκων τὸ ἔτος 1938. Χρησιμοποίησις ομάδος ἐλέγχου ἀποτελουμένην ἀπὸ νέους τῆς αὐτῆς ἡλικίας καὶ σχολείου μετὰ τὴν ἐγκληματίαν.

Πόρῳμα: Σχέσις μεταξὺ ἐγκληματικότητος καὶ ἀνομήλου οικογενειακοῦ περιβάλλοντος, ἦτοι (1) ἀπουσία ἐνὸς ἐκ τῶν γονέων, (2) προστρῖβα γονέων, (3) πολὺ ἀσθηρὰ ἢ πολὺ ἐπιεικῆς στάσις γονέων πρὸς τὸν ἀνήλικον, (4) παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὴν οἰκογένειαν, κτλ.

Unraveling Juvenile Delinquency, ὑπὸ Sheldon and Eleanor Glueck, Harvard University Press, 1950.

Κλασικὴ μελέτη 500 ἀνηλίκων ἐγκληματιῶν καὶ 500 νομοταγῶν νέων τῆς αὐτῆς ἡλικίας, πνευματικῆς ἰκανότητος, ἔθνοφυλετικῆς καταγωγῆς καὶ οικονομικῆς καταστάσεως μετὰ σκοπὸν (α) τὸν ἐντοπισμὸν τῶν διαφορῶν μεταξὺ ἐγκληματιῶν καὶ μὴ καὶ (β) τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἰσχύος παραγόντων γενικῶς παραδοσθέντων ὡς ἐγκληματογόνων.

Μέθοδος: Ἰατρικὴ καὶ ψυχιατρικὴ ἐξέτασις τῶν νέων ὡς καὶ μελέτῃ τῆς οικογενειακῆς καὶ ἰδιωτικῆς τῶν ζωῆς, σχολικῆς ἐπιδόσεως, σωματικῆς διαπλάσεως, εὐφροίας καὶ προσωπικότητος.

Πόρῳμα: Οἱ ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς νομοταγεῖς, χαρακτηρίζονται: (1) ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς διαπλάσεως ὡς μεσομορφικοῦ τύπου (μυῖαι, ἐξωφρεσῆς, ἀνίσχυοι, ἐνστικτώδεις, ἐξωστρεφεῖς, μαχητικοὶ καὶ συχνὰ σαδιστικοί), (2) ἀπὸ ἀπόψεως στάσεων, ἡθικῆς, μνησικακοί, φιλοπόμποι, ἀπειρητικοί, πεισιμονες, ἀνυπότακοι εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐχθροὶ τῆς συμβατικότητος, (3) ἀπὸ ἀπόψεως ἀντιπροσώπων, (4) ψυχολογικῶς εἰς ἀμέσον καὶ συγκεκριμένην παρά συμβολικὴν πνευματικὴν ἔκφρασιν καὶ ὀλιγώτερον μεθοδικὸν χειρισμὸν τῶν προβλημάτων, (5) τοῦ ὀλιγώτερου τῶν περιβάλλοντων εἶναι (α) μάλλον ἀσταθεῖς, (β) χαμηλῆς ἡθικῆς στάθμης, (γ) οἱ γονεῖς τῶν δὲν δεῖκνουν ἐπαρκῆ στοργὴν καὶ κατανόησιν πρὸς αὐτοὺς.

The Young Delinquent in his Social Setting, ὑπὸ Thomas Ferguson, Oxford University Press, 1952.

Μελέτη περιπτώσεων νεανικῆς ἐγκληματικότητος ἐμφανιζομένη εἰς 3 ομάδας νέων: (1) 1.349 ἀγοριῶν τὰ ὁποῖα δέκονταν τὴν φοίτησιν εἰς τὰ σχολεῖον εἰς ἡλικίαν 14 ἐτῶν, (2) 489 σωματικῶς ἀναπτύχον νέων καὶ (3) 351 πνευματικῶς καθυστερημένων νέων. Συσχέτισις τῆς ἐμφανιζομένης μεταξὺ τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν ἐγκληματικότητος, μετὰ τὴν ἰσοκαταστάσιν, σχολικὴν ἐπίδοσιν, ἐξωσχολικὴν ἐργασίαν, φυσικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀνηλίκων, κτλ. Σύγκριστις παραγόντων τῆς ἐγκληματικότητος καὶ ταξινόμησις αὐτῶν κατὰ σειρὰν σπουδαιότητος.

Πόρῳμα: (1) Ἐκ τῆς πρώτης ομάδος τῶν ἀγοριῶν ἐκείνου μετὰ τὴν χαμηλότεραν σχολικὴν ἐπίδοσιν ἐνεφανίσθησαν περισσότεροι ὡς ἀνήλικοι ἐγκληματῖαι. Αὐτὸ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἀπουσίαν ἐξερέσεως ἰκανοποιητικῆς ἐργασίας καὶ παραμονῆς εἰς αὐτὴν. (2) Ἡ παρουσία ἄλλων ἐγκληματιῶν εἰς τὸ ἄμεσον περιβάλλον τοῦ ἀνηλίκου καὶ ἡ παρουσία ἐνὸς κακοῦ γονέως ἐνεφανίσθησαν ὡς σημαντικαὶ παράγοντες. (3) Μεταξὺ τῶν πνευματικῶς καθυστερημένων νέων τὸ ποσοστὸν ἐγκληματικότητος καὶ ὑποτροπῆς ἐνεφανίσθη μεγαλύτερον.

ΕΙΡΗΝΗ ΚΟΡΡΕ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΕΡΕΥΝΩΝ

Revue de Recherches Sociales

Τριμηνιαία ἐκδόσις
τοῦ Ἔθνικοῦ Κέντρου
Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν

*

Ἔτος πρῶτον. Τεύχος 4ον & 5ον
Ἀπρίλιος - Σεπτέμβριος 1970

Διευθυντὴς ὑπεύθυνος κατὰ νόμον
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ
Καραοῤῥ-Δημητρίου 26, Φιλοθέη
ὑπεύθυνος ἑλης Σ. Παρασκευά-Σακκά

ὑπεύθυνος τυπογραφείου Π. Ραυτοπούλου

Ἀστρου 142, Κολωνός

στοιχειοθεσία-ἐκτύπσις ΠΑΤΡΙΣ
ἐκτύπσις: μονοτυπία: Α. Μπαρλαούρας,
Κ. Οικονομίδου, στοιχειοθεσία: Σπ.
Ρίζος, Χρ. Γκοῤῥμας, ἐκτύπσις: Α. Κου-
κούλας, βιβλιοδεσία: Ἀργ. Ταζιάρης

ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
Ἐφημερίδα ἑκδόσεως
Ἐφημερίδα ἑκδόσεως ΕΚΚΕ

*

ΤΙΜΗ ΔΙΠΛΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 40
Single copies of this issue \$ 5

συνδρομὰ ἑσωτερικῶν (4 τεύχη):
διὰ ἰδιώτας δρχ. 80,
διὰ σπουδαστὰς δρχ. 40,
διὰ νομικὰ πρόσωπα, τραπέζας,
ὄργανισμοὺς δρχ. 150,
συνδρομὴ ἐξωτερικῶν (4 τεύχη): \$ 8